

der aldeles hørt, ikke blot naar den Mand, der havde tænkt at kjøbe Eiendommen, imidlertid døer, men ogsaa hvis han er ude af Stand til at gjøre de tvende Udbetalinger i de Terminer, som vare betingede. Det hele Forhold, som saaledes ikke har været nærmere fassat end ved mundtlig Aftale, hæver sig ganske naturligt af sig selv. Derimod formener Udvalget, at det Moment bør have en særdeles overveieende Indflydelse, at Eiendommen overleveres Kjøberen, selv hvor Eiendommens Afstaaelse ikke grunder sig paa Andet end en foreløbig Aftale; thi i saa Fald ere Parterne dog komne saa vidt, at man maa antage, at det er Eierenes Alvor at sælge sin Eiendom og Kjøberens Bestemmelse at erhverve samme. Udvalget har ogsaa Grund til at antage, at det har været Regjeringens Mening, at dette Moment skulde være det afgjørende, og, dette forudsat, ere Udvalgets Ændringsforslag jo egentlig kun Redactioner. Udvalget er iøvrigt aldeles enigt med Regjeringen med Hensyn til, hvad der i Motiverne er udtalt, at det er en Selvfølge, at den blotte Afstaaelse af Brugen af Eiendommen til en Anden ikke kan berøve den Paagældende Rentefriheden. Det forekommer os at være aldeles klart, at den Omstændighed, at Eieren af en fast Eiendom overdrager Brugen af den til en Anden, eller udleier enten hele Eiendommen eller en Deel deraf, ikke paa nogen Maade røkker det Forhold, hvori Eieren som saadan befinder sig til Staten eller Tredjemænd. At det i enkelte Tilfælde kan føre til Arrangements, der kunne være til Skade for Statskassen, kan ikke hænges; men denne Omstændighed kan dog ikke forandre, hvad der i sig selv er fuldkommen principmæssigt.

Udvalget har havt nogen Betænknelighed ved den i Paragraphen forefættede dobbelte Anmeldelse i de Tilfælde, hvor en Eiendom er afstaaet ved foreløbig Overenskomst, idet man ikke skjønnede rettere, end at det var en temmelig usædvanlig og tillige byrdefuld Bestemmelse for vedkommende Ciere, at skulle gjøre Anmeldelse baade til Amtstuen og til Finantsministeriet. Ved de Undersegelser, Udvalget i denne Anledning har anstillet, har det imidlertid overbevist sig om, at den Control, som Finantsministeriet

har ønsket, er i Statskassens Interesse, og at der i modsat Fald virkelig vilde blive et Hul med Hensyn til Revisionen, som kunde medføre Inconvenientter for samme. Udvalget maatte saaledes finde det betænkligt at andrage paa, at denne Bestemmelse skulde udgaae af Udkastet. Imidlertid har Udvalget taget under Overveieelse, om der ikke lod sig træffe et Arrangement til Lettelse for vedkommende Ciere, der kom i dette Tilfælde, og Udvalget har besluttet at henstille til den høitærede Finantsminister, om ikke Sagen kunde ændres paa den Maade, at trykte Schemata, der vare tilveiebragte for Statskassens Regning, tilstilles vedkommende Oppebørselsbetjente med det Paalæg, at afleverere Exemplarer deraf til vedkommende Ciere, naar disse gjorde Anmeldelse om, at de havde afstaaet deres Eiendomme til Andre. Slige Schemata vilde være til Fordeel for Finantsministeriet selv, idet alle Indberetninger om afstaaede Eiendomme vilde stee paa eensartet Maade, og, naar Schemataerne ere indrettede med den fornødne Omhu, tillige indeholde Alt, hvad Finantsministeriet i denne Anledning kan ønske at faae at vide, hvorimod Indberetningen, naar vedkommende Ciere selv skulle affatte den, eftersom de bedst formaae, upaatvilelig i mange Tilfælde vil blive aldeles mangelfuld. Naar saadanne Schemata altsaa af vedkommende Oppebørselsbetjente overleveres vedkommende Ciere, saa kunne disse udfylde dem og indsende dem til Finantsministeriet som befalede Indberetning, altsaa uden i denne Anledning at være bebyrdede med nogen Portoudgift. Udvalget har herom confereret med Mand af Faget, som have erklæret, at de fandt dette Forslag hensigtsmæssigt, og det vilde være Udvalget kjært, om den høitærede Finantsminister vilde tiltræde samme.

Ved det sidste Ændringsforslag, Udvalget har tilladt sig at stille, have vi havt til Hensigt, saaledes som i Betænkningen er udtalt, at forebygge, at en forsomt Anmeldelse i enkelte Tilfælde skulde kunne blive mere indgribende for Vedkommende, end Statskassens Lærv gjorde fornødent. Ifølge Loven af 8de April 1851 § 10 staaer det nemlig den, som er bleven Cier af en vis Eiendom ifølge denne Lov, frit for